

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Vitas Parallelas Graecè & Latinè

Plutarchus

Francofurti, 1620

In Pompeium annotationes

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1340)

rum etiam Gynæus habet. Mibi gryphum magis placet, cum ob trigelaphos, id est hircoceruos: tum quia in Plutarcho hic est χρυσός, teste etiam Amiotot. Eustathius in versum Iliadis ω, Ο πρῶτος λαῶνες, πρῶτος δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς: docet id esse χρυσόν apud Xenophontem (scribit enim duobus v) quod Homerus πρῶτος dicit: nempe cratem ex salignis viminibus contextam, quæ currai imponitur.

607. b. *Id abussit*] Annuisse Xenophon ait. Cr.

Ibid. c. *Nec defuit ei divina ira*] Xyl. vertit, *Nemesis inultum non est passa.* & annotat, ἡ παρὰ δὲ ἀργῆμα νεμεσητιν. Sed perspicuitati sensus putavi consulendum. Non cohortes autem, sed cohors Lacedæmoniorum ab Iphicrate est cæsa: μὲν sci-

licet, quod quid sit, ipse in Pelopida explicat Plutarchus Historia est, apud Xenophontem libro quarto Rerum Græcarum.

610. c. *Cleombrotum*] In Græco est, ὅτι ἡ τὴν ἐν Κλεόμβροτον. Quod mendum sequutus Gynæus, Ageñlai filium fecit Cleombrotum. Quod fieri nullo modo potuit, quum alterius familiæ rex fuerit, & Agesipolide in regno successerit: quod paulo ante docuit Plutarchus. Fuit autem Cleombrotus Pausaniæ F. Agesipolidis frater: quo mortuo sine liberis, regnum ad eum rediit. Pausanias lib. 3.

612. a. *Quippe habere Xenophon ait, &c.*] Principio libelli qui Symposium inscribitur.

IN POMPEIUM ANNOTATIONES Guil. Xylandri & Herm. Crusærii, interpretum.

619. d. *Oculorumque lenis modulatio*] Xyl. vertit, *Oculorumque faciles motus.* & annotat, ἡ δὲ αὖτις τὴν ὀμματα ἰσορροπία ὕψους. Miserrime omnium hæc Pompeii vita est ab interprete tractata: quum quidem mihi vix alia tam studiose & eleganter videatur à Plutarcho scripta. Errores ergo persequi nisi ubi id utilitas requireret, superfedebō. ῥυθμὸς quid sit in poetica, & musica explicare hoc loco nolo. Hic enim accipio concinnos motus oculorum, quum etiam Græci grammatici testentur ῥυθμὸν εἶναι τὴν τῆς κινήσεως ταχύν. ὕψους mollitiem (vt ita dicam) facilitatemque motus significat. Nam ὕψους est etiam molle, flexile. vnde atcum Theocritus λέγει ὕψους dixit. de quo alibi: & in vita Alexandri, ubi de eadem re dicitur, est τὴν ὕψους τὰ ῥυθμῶν.

621. b. *A quodam manipuli ductore*] Xyl. vertit, *A quodam centurione.* & annotat, ἡ τὸ πρῶτος ἡ δὲ λοχαγῶν. Tudertinus, Qui insidias ipsi locauerat. quasi vero id sit λοχαγός: aut λόχος insidias tantum, non etiam centuriam, passim significet. vnde ἀρχαῖοις λοχίας in Romana apud Græcos historia, & λοχαγός. Cæterum aliter mortem Cinnæ Livi lib. 83. & App. describunt.

622. d. *Verum quum ab eo mitteretur in Galliam*] Ad bellum Sertorianum, interpres putavit: itaque pro Κελπηλά legit Κελπηλαία. Verum multo post, & nequaquam à Sylla (nam is tum mortuus erat) sed L. Philippi iuatu in bellum Sertorianum est missus Pompeius: tunc ad Metellum, qui cum Carbone & eius factionis ducibus colluctabatur.

623. d. *Abductum aiunt, vt vidit gladium stringi, locum &c.*] Ita etiam Valerius Maximus lib. 9. cap. De cupiditate vita. Cicero lib. 9. Epist. famil. ad Papyrium Patum, Lilybæi occisum dilerte tradit: Appianus retractum ex Collyra insula, in quam ex Sicilia profugerat. Qui paulo post Sihenis Himeræus dicitur, eum Plutarchus in Ciuilibus præceptis Sthenonem Mamertinum introducit.

624. b. *Memmium*] In Græco Μόμμιον est, Mummium. Ego autem emendare locum volui, & restituo Μέμμιον. Memmiam bello Sertoriano in campis Saguntinis occidisse, supra in vita Sertorii est demonstratum. Cicero pro L. Balbo: Cæterum, inquit, accusator fatetur hunc in Hispania durissimo bello cum Q. Metello, cum M. Memmio, & in classe & in exercitu fuisse: & vt Pompeius in Hispaniam venerit, Memmiamque habere quaestorem cœperit, nunquam à Memmio discessisse, Orosius autem lib. 5. cap. 23. de Sertoriano bello loquens ait: Multa inter eos præterea prælia gesta sunt: Memmiam quaestor Pompeii, idemque vir sororis eius, occisus est. Amiotus non recte Memmiam fratrem sororis Pompeii dixit.

625. d. *Duos populus Maximos dixit, Valerium, quod disfidem ab se senatum in concordiam secum reduxisset*] Quum in sacrum montem plebs recessisset, M. Valerius, frater Poplicolæ & M. Valerii qui non multo ante in pugna ad lacum Regillum occubuerat, dicendo sedauit discordias: itaque primus ob eam rem Maximus est appellatus. Hæc fere Cic. in Bruto. Fuit hoc anno V. C. C. C. L. X. Meminit huius quidem dictaturæ & Livi lib. 2. & Dionysius lib. 6. sed neque ab eo reconciliatum patribus populum, neque de hoc cognomento quicquam afferunt. De Fabio Maximo etiam initio Fabii facta est mentio. Id autem quod de iure triumphandi sequitur, ex historia Romana multis locis est notum. vnum qui huc plurimum facit, de L. iiii lib. 31. adscripsisse in presentia sitis est. L. (inquit) Cornelio Lentulo triumphus negatus est. Res triumpho dignas esse censebat senatus: sed exemplum à

maioribus non accepisse vt qui neque dictator, neque consul, neque prator rem gessisset, triumpharet.

627. c. *Merello Pio*] In Græco est Ἀππίω, insigni mendat quod non vidit Tudertinus, recepit Amiotus. Idem Tudertinus, quod de Sertorio dicitur, ad eum vltimum reliquias bellorum ciuiliū confluisse, inepte ad Pompeium detorsit: vt & paulo superius M. Brurum patris similem dixit, quum Plutarchus affirmer, neque bello, neque morte, eum patris simile fuisse: quod & verum est. Nam & in bello Pompeiano partes optimatum est sequutus, & libertatis ciuibus restituendæ causa Cæsarem necauit, & propter eam bello gesto periiit.

631. c. *Etiam vias eorum exscensione facta infestabant*] τὰς δὲ δὴ ἐν τῷ. Quod dicendi genus videtur insolens. Ac fortassis scripserat non ἰδοῦ, sed ἀεὶ ἰδοῦ: vt fuerit, *Diripiebant eam que ex reditibus ad eos adferebantur.* aut scriptum fuit ἐλόμεν, *Insidiabantur eis iter facientibus:* quomodo suspicor legisse Amiotum. Paulo ante Iunonis templum in Lucania ponitur à nobis. est autem in Græco, ἐν Ἀουκανίω. Ego nullum memini me vsquam legisse nominari Leucanium. Existimō autem eum de antiquissimo Iunonis Lacinia (nam prope Lucaniam est Lacinium) fano intellexisse, de quo cum multageographi, tum Lycophron etiam, & eius interpres Zetzes.

632. c. *Vt superuolitans foro cornus caligine captus atque in turbam sit delapsus*] τὴν λαθῶναι καὶ καταπεσεῖν. Quid sibi velit τὸ φλωθῆναι, Excacari, non plane allequor: mendum quidem puto. Simile exemplum, & disputatio eadem, est supra in vita T. Flamini.

634. b. *Nam neque Achillem, &c.* Locus est libro Iliadis 22.

636. b. *Quod recte plerique à Theophane conuictum malitiosè confictum*] Altum inepte vertit (vt & superiora de Alcæo Sardiniano, & quæ mox sequuntur, & pleraque) Tudertinus: quum sit in Græco κακοῦθρονα, Maliguum scilicet mendacium: à quo vitio non fuisse purum Herodotum, Plutarchus noster in libello ἀπὸ τῶν ἡρώων κακοῦθρονα demonstrat. Rutilius autem hic est, quem Cic. pro Rabirio Posthumo crudelitatem Mithridatis in togatos scribit mutatione vestis effugisse, Plurimam eius exilii mentio apud eundem, & alios Historiam ab eo scriptam cum alii citant, tum in Mario noster. Quis autem & qualis fuerit C. Pompeius Strabō, Magni patet, satis ex historicis bellum Marthicum describentibus manifestum est: & initio huius libri obiter indicatum à Plutarcho.

640. c. *Pulcherrima gymnasia*] Xyl. itidem *Gymnasia* vertit: annotatque, ἡ ἐπιπέλα. D uersoria vertit interpres, quasi si legisset ἡ ἐπιπέλα. Siquidem apud Suidam est, & Varinum, ἡ ἐπιπέλον, τὸ παρὰ τὸ πηλόν ἡ ἐπιπέλον, ἡ κἀπὲλτος. Sane Athenæus lib. 10. ait propterea fingi Heben in conuiujs fundere vinum quod ἡ ἐπιπέλα dici soleant τὰ συνεπίσια, id est Conuiuia. Addit in vigesimum Iliadis librum Eustathius, aliquando ἀσχυρον συναρμύνη hoc vocabulo designati, id est, parum graue aut seuerum consilium. Verum horum neutrum puto huc facere. Iuxta quidem de amore Iulia in Pompeium hæc vox ita repetitur vt appareat ambulationes ἀσχυνας vel gymnasia vel aliud tale fuisse.

641. d. *Contra Hermagoram rhetorem*] Monstrose hæc peruertit Tudertinus, quum quidem sint planissima, & epistolam Posidonii ad Hermagoram neticio qualem cōfluxit. Est autem is Hermagoras cuius multa apud ipsum Cicero nem est in libris Rhetoricis mentio. Atque haud scio Plutar-